

A Fővárosi Ítéltábla a Gyovai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gyovai Eszter ügyvéd) által képviselt Magyar Orvosi Kamara (1068 Budapest, Szondi u. 100. szám) felperesnek a Torda Csabáné dr. ügyvéd által képviselt alperes ellen tagdíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. november 9. napján kelt 66.P.23.077/2011/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül -meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000 (ötezer) forint + ÁFA fellebbezési eljárási költséget, továbbá - leletezés terhe mellett - rójon le 7.200 (hétezer-kettőszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmében, majd a 2011. június 22-én érkezett keresetében 46.900 forint kamarai tagdíj és ennek a 2009. április 1-jétől a kifizetés napjáig, a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint járó kamata, valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy a tagdíj havi összege 2007. június 1-je és 2008. december 31-e között 1.500 forint, 2009. január 1-jétől pedig 1.700 forint volt. Kiemelte, hogy az alperes tagsági viszonya a - mellékelten csatolt - határozat alapján 2010. május 31-én szűnt meg; az alperes 2007. június 1-jétől 2010. május 31-ig csak részben tett eleget a tagdíjfizetési kötelezettségének, ezen időszak alatt hét havi tagdíjat - 2007. augusztus 3-án 1.500 forintot, 2008. július 21-én 9.000 forintot - fizetett meg. Álláspontja szerint a tagdíjfizetési kötelezettség elmulasztása automatikusan nem eredményezi a tagsági viszony megszűnését, valamint nem teremt számára a jogviszony megszüntetésére irányuló kötelezettséget. Állította: nem volt olyan kötelezettsége, amely szerint az

alperes részére fizetési felszólítást kellett volna küldenie, azonban ezt öt alkalommal megtette, továbbá ilyen felszólítást a 2010. május 31-i határozata is tartalmazott. Csatolta - többek között - az alapszabályát, az alperes 2007. február 7-én kelt tagsági viszonyt fenntartó nyilatkozatát, valamint - a tagdíj összegét tartalmazó - 2004. január 21-i képviselőtestületi ülésről készült jegyzőkönyvet, a Területi Szervezetek Országos Tanácsának 2008. október 29-i ülésén hozott határozatokat és az alperes részére küldött egyenleg értesítést, amely alapján az alperesnek 2010. december 31-ig 46.900 forint tagdíj tartozása keletkezett.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy helyette a tagdíjat a munkáltatója 2007 júniusáig megfizette. Sérelmezte, hogy a felperes részére fizetési felszólítást, valamint a kizárásra történő figyelmeztetést nem küldött. Hivatkozott az alapszabály 63. pontjára, amely alapján - álláspontja szerint - hat havi tagdíj tartozás a tagsági jogviszony automatikus megszűnését eredményezi, ezért legfeljebb hat havi tagdíj tartozása állhat fenn a felperes felé.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 45.400 forintot és ennek 2009. április 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíjból és 10.000 forint eljárási illetékből álló perköltséget. Ítélete indokolásában utalt az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Ekt.) 14. § (1) bekezdésének d) pontjára, a felperesi alapszabály 15./d), 63. és 65. pontjaira. Az alperes javára elszámolta a munkáltatója által 2007. júniusában megfizetett 1500 forint tagdíjat is.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy - figyelemmel a Pp. 29. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre - az elsőfokú bíróság a perre illetékességgel nem rendelkezett. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta őt a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményeiről, valamint perbeli eljárási jogairól, illetve kötelezettségeiről és a pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezésének lehetőségéről. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete nem felel meg a Pp. 220. és 221. §-aiban foglalt követelményeknek, ugyanis az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmazza, hogy a perbeli időszakra vonatkozóan havi bontásban milyen összegű fizetési kötelezettség terhelte, illetve azt sem, hogy az elsőfokú bíróság mely okból állapította meg a kamatfizetés kezdő időpontját 2009. április 1. napjában. Hangsúlyozta a felperesi alapszabály 63. pontjával kapcsolatos - már korábban előadott - álláspontját. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott a perköltség viseléséről.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla előrebocsátja, hogy a Pp. 43. §-a értelmében az illetékesség megállapítására előadott tényállítások valóságát a bíróság csak akkor vizsgálja, ha azok a köztudomással vagy a bíróság hivatalos tudomásával ellentétesek, vagy egyébként valószínűtlenek, vagy ha azokat az ellenfél vitássá teszi. Az alperes érdemi ellenkérelmének előadása után pedig az illetékesség hiánya abban az esetben vehető figyelembe, ha az illetékesség kizárólagos. A jelen esetben a perre más bíróság kizárólagos illetékességgel nem rendelkezett, így az elsőfokú bíróság illetékességének hiánya az eljárás jelen szakaszában már nem vehető figyelembe.

A Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettség nem terheli a bíróságot, amennyiben a jogvita bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül is eldönthető, így a tényállás a felek előadása alapján megállapítható vagy kizárólag olyan jogkérdésben kell állást foglalni, amelyhez az adatok rendelkezésre állnak, illetve ha megállapítható, hogy a fél tisztában van a bizonyítási kötelezettsége tartalmával [v. ö.: 1/2009. (VI. 24.) PK vélemény]. Az elsőfokú bíróság a 2. számú végzésében általános jelleggel tájékoztatást adott - többek között - a Pp. 3. § (3) bekezdésében, illetve a Pp. 164. §-ában foglaltakról.

A Pp. 7. §-ában rögzített jogérvényesítés segítésének elve pedig azt jelenti, hogy a bíróság az eljárás során a felet a perbeli eljárási jogairól és kötelezettségeiről, valamint a pártfogó ügyvédi képviselő engedélyezésének lehetőségéről akkor köteles tájékoztatással ellátni, amennyiben az szükséges ahhoz, hogy a fél a perbe vitt jog érvényesítésének eljárásjogi eszközeit megismerhesse. A fentiek alapján a jelen esetben - különös tekintettel a per egyszerű ténybeli és jogi megítélésére - az elsőfokú bíróság nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely az eljárás megismétlését tenné szükségessé.

Az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére a Pp. 252. §-ának (2) bekezdése alapján csak akkor kerülhet sor, ha az elsőfokú határozatból és az eljárás adataiból nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság döntését mire alapította, és ezért az érdemi határozat nem bírálható felül. Ha azonban az érdemi döntéshez szükséges adatok rendelkezésre állnak, érdemi döntést kell hozni [v. ö.: PK 206. szám b) pont]. Megjegyzi a Fővárosi Ítélőtábla, hogy az elsőfokú eljárás során az alperes rendelkezésére álltak a tagdíj havi összegével kapcsolatos adatok, így e körben az alperes védekezésének akadálya nem volt.

A Fővárosi Ítéltábla a per adatai alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy az alperes a felperesi kamarának 2010. május 31-ig volt tagja. A felperes részére fizetendő tagdíj havi összege 2007. június 1-je és 2008. december 31-e között 1.500 forint, 2009. január 1-jétől pedig 1.700 forint volt. Az alperes a tagdíjfizetési kötelezettségének 2007. június 1-jétől 2010. május 31-ig részben tett eleget, ezen időszak alatt nyolc havi tagdíjat - 2007. júliusában 1.500 forintot, 2007. augusztus 3-án 1.500 forintot, 2008. július 21-én 9.000 forintot - fizetett meg, így a felperes felé 45.400 forint összegű tartozása keletkezett.

A kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság érdemi döntése lényegében helyes, azonban - az alperesi ellenkérelem tartalmára is figyelemmel - szükséges az ítélet indokolásának a kiegészítése.

Az Ekt. 18. § (1) és (2) bekezdései meghatározzák a kamarai tagság megszűnésének eseteit. A jelen esetben alkalmazandó, 2007. április 1-jétől 2011. március 31-ig hatályos 18. § (1) bekezdés alapján megszűnik a tagsági viszonya annak, aki a) a tagsági viszonyáról lemondott, b) nem felel meg a 14. § (1) bekezdésében meghatározott tagsági feltételeknek, c) a 25. § (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott jogerős etikai büntetésben részesült, d) a 14. § (3) bekezdése szerint a szakmai kamarába nem lenne felvehető. A 18. § - 2007. április 1-jétől 2011. március 31-ig hatályos - (3) és (4) bekezdései rögzítik az (1) bekezdés b)-d) pontjaiban foglalt esetekben a tagsági viszonyt a kamara által történő megszüntetésének módját.

A fenti jogszabályi rendelkezések értelmében a tagsági viszony megszűnéséhez minden esetben egy jogi aktus, így a tag lemondó nyilatkozata, illetve a kamarának a tagsági viszony megszüntetéséről történő rendelkezése szükséges, a tagdíjfizetési kötelezettség elmulasztásának ténye tehát önmagában a tagsági viszony megszűnését nem eredményezheti. Itt jegyzi meg a Fővárosi Ítéltábla, hogy egyrészt az Ekt. 18. § (1) és (2) bekezdései értelmében a jelen esetben a tagsági viszonyt a felperes által történő megszüntetése nem volt kötelező, másrészt jogszabály, valamint az alapszabály nem tartalmaz rendelkezést a tagsági viszony megszüntetéséről történő határozathozatal határidejéről.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alperes lemondó nyilatkozatot nem tett, így a tagsági viszonya az annak megszüntetéséről szóló felperesi határozat meghozatalának napján, 2010. május 31-én szűnt meg. Ezen időpontig pedig az alperest - az Ekt. 15. § (2) bekezdésének a) pontja és az alapszabály 15./d) pontja alapján - tagdíjfizetési kötelezettség terhelte, amelyet az alperes a perbeli időszakban - nem vitatottan - maradéktalanul nem teljesített.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját a felperes keresetében megjelölt időpontban. A 2007. június 1-jétől 2010. május 31-ig terjedő időszakot figyelembe véve az alperest középátlagos időponttól, 2008. december 1-jétől terhelte volna kamatfizetési kötelezettség. Mivel a bíróság - figyelemmel a Pp. 215. §-ára - csak a kereseti kérelemnek megfelelő időponttól

íthet meg kamatot (v. ö.: PK 50. szám), így nem sértett jogszabályt, amikor a kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontja kérdésében a keresettel egyezően határozott.

Helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy részlegesen pernyertes lett, azonban ennek aránya a felperes pernyertességéhez viszonyítva oly mértékben elenyésző, hogy - figyelemmel a per tárgyának értékére, a perköltség összegére - azt a perköltség viseléséről történő határozathozatalnál figyelembe venni nem lehetett.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a fenti indokolásbeli kiegészítéssel - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesi fellebbezés sikertelen maradt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése és 239. §-a alapján a Fővárosi Ítéltábla kötelezte az alperest a felperes javára a Pp. 67. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére. Észlelte továbbá a Fővárosi Ítéltábla, hogy az alperes az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti illetéket részben fizette meg, ezért - az Itv. 74. § (2) bekezdése értelmében leletezés terhével - kötelezte az alperest további illeték lerovására.

, 2012. március 29.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

. Molnár Ágnes sk.. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Dankó Zsuzsanna
írnok